

ECZACILIK:

Hastaların teşhis ve tedavisinde ve hastalıklardan korunmada kullanılan doğal ve sentetik kaynaklı ilaç hammaddelerinden hareketle; değişik farmasötik tipte ilaçların hazırlanması, ilacın analiz yöntemlerini, farmakolojik etkisinin devamlılığını, ilacın hastaya sunulmasını, emniyet, etkinlik ve maliyet bakımından en iyi biçimde kullanılması amacıyla gözetimini, ilaç kullanımı sonucu gerek birey gerekse toplum ölçeğinde ortaya çıkan çok yönlü sorunlara çözüm getirilmesinin esaslarını belirleyen meslektir.

ECZACI:

- Eczacılık Fakültesi mezunu olan,
- İlaç ve hammaddelerin elde edilmesinde,
- Farmasötik madde ve tıbbi müstahzar yapımında, -Bu maddelerin fiziksel, kimyasal, biyolojik ve toksikolojik analizlerinde,
- İlacın tanınması, kalitesinin sağlanması, kontrolü ve standardizasyonunda,
- İlacın dağıtım ve hastaya verilmesinde,
- İlacın kullanım, gözetim ve denetiminde,
- İlacın üretiminden tüketimine kadar geçen her aşamada ve eczacılık mesleğinin gerektirdiği her alanda idari ve teknik olarak ve tam yetki ile görev alan sorumlu kişidir.

ECZACILIK HİZMETLERİ

İlaç sunmanın yanında, sağlığın geliştirilmesi, hastalığın rehabilite edilmesi noktasındaki tüm görev, yetki, sorumluluk ve işlevlerdir.

Dünya Sağlık Örgütü eczacılık hizmetleri için dört ayrı işlev tanımlamaktadır:

1. İlaçların hazırlanması, üretimi, kalite kontrolü,
2. İlaçların temin edilmesi, depolanması ve dağıtımı(hastaya ulaştırılması),
3. İlaçların akılcı kullanımının sağlanması,
4. İlaçların epidemiyolojisi ve istenmeyen etkilerinin izlenmesi.

Günümüzde serbest eczanelerde verilebilecek eczacılık hizmetleri şu şekilde tanımlanabilir:

Sağlık ve hastalık kavramlarının, gerek tanımlanması ve gerekse algılanmasında önemli bir dönüşümün yaşanmakta olduğu kabul edilmektedir. Yaklaşık 20-30 yıl öncesine kadar sağlık ve hastalık kavramları, hastaneler, hekimler, hemşireler, ilaçlar ve ilk yardım çantaları ile akla gelirken, günümüzde artık sağlıklı yiyecekler, vitaminler, sağlık kulüpleri, aerobik, spa terapi, yıllık olağan sağlık kontrolleri de dahil olmak üzere daha geniş bir alanla beraber gündeme gelmektedir. Bu yüzden batılı toplumlarda sağlık, bir yandan tıbbileştirilirken kültürün de bir parçası haline getirilmiştir.

Genel olarak hastalıkların nitelikleri ve doğasının 20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren değişmekte olduğu kabul edilmektedir. Önceleri daha sıkça görülen akut, yaşamı tehdit eden kolera, veba gibi bulaşıcı hastalıklardan, kanser, beyin, kalp ve damar sistemi hastalıkları gibi, yaşam kalitesini belirgin biçimde etkileyen kronik hastalıklara doğru bir gidiş olmuştur. Ayrıca doğumda beklenen yaşam süresi de giderek uzamakta olup, yaşlanan nüfusun içinde kronik hastalıkların görülme sıklığı daha da artmaktadır. Örneğin mortalite oranlarındaki hızlı düşüş ve sağlıktaki genel düzelmelerin, dünya genelinde 1960 ve 1990 yılları arasındaki 30 yılda yaşam beklentisini, yüzyılın başına göre ortalama 6.3 yıl artırdığı saptanmıştır. Bu nedenlerle tıpta “müdahalecilik”ten “gözetmenlik” ve “izlem”e; “tedavi”den, “bakım”a doğru dönüşüm yaygınlaşmıştır.

Tıp ve sağlık alanındaki dönüşümler sonucunda, “hastalık” yerine “sağlık”; “hastane” yerine “toplum içinde bakım”; “akut” yerine “kronik”; ve doğal olarak “hasta” yerine “kişi” kavramları bilinçli tercihlerle kullanılmaya başlanmıştır. Bu değişim geleneksel hekim-hasta ilişkisini de etkilemiştir.

Eczacılık Eğitiminin Temel Amacı

Eczacılık sektörünün gereksinim duyduğu nitelikli insan gücünü yetiştirmektir.

Bu amaca yönelik olarak lisans ve lisansüstü düzeyde yapılan eğitimler ile öğrencilere;

- doğal, yarı-sentetik ve sentetik ilaç kaynaklarından ilaç hammaddelerinin elde edilmesi,
- bunların fiziksel, kimyasal ve biyolojik etkilerinin incelenmesi,
- ilaçların formülasyonu ve üretimi,
- ilaç analizleri,
- müstahzar bilgileri,
- ilaçların tedavi edici ve toksik etkileri ile
- sosyal eczacılık gibi

konularda temel ve mesleki bilgiler verilir.

Günümüzde ilaç ve sağlık konusundaki bilgilerin sürekli bir gelişim göstermesine bağlı olarak, eczacılık eğitiminde yer alan konuların da toplumun gereksinimleri ile bilim ve teknolojideki gelişmelerin ışığında güncellenerek geliştirilmesi, bu eğitiminin en önemli konusudur.

Diğer taraftan, bilim ve teknolojideki gelişmelerin bir sonucu olarak eczacıların gerek toplum sağlığının korunmasındaki ve gerekse ilaç endüstrisindeki rolü de değişmekte ve hasta bilgilendirilmesini de kapsayan yeni bir görev tanımı giderek önem kazanmaktadır. Bu nedenle, eczacılık eğitimi veren kurumlar laboratuvar uygulamaları ile desteklenmiş, bilimsel ve teknolojik gelişmeleri izleyen ve en yeni ve en doğru bilgileri içeren bir mesleki eğitimi sağlamakla yükümlüdürler.

Ülkemizde eczacılık eğitimi çeşitli üniversitelerin bünyesinde kurulmuş olan Eczacılık Fakülteleri aracılığı ile verilmektedir.

Eczacılık fakültelerinden mezun olan eczacılar,

- Serbest eczacı,
- Ecza depoları,
- Sağlık Bakanlığına bağlı hastane eczaneleri,
- Üniversite hastaneleri ve diğer kurumlara bağlı olan ya da özel hastane eczaneleri,
- Sağlık Bakanlığı ve Belediye veya İl Sağlık Müdürlüklerii
- Bakanlıkların sağlıkla ilgili birimleri,
- Sağlık Bakanlığı bünyesinde bulunan Hıfzısıhha Enstitülerinin çeşitli bölümleri,
- Sağlık Bakanlığındaki İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü ile bu bakanlığa bağlı diğer genel müdürlüklerde,
- Teftiş Kurulları'nda, Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı'nda, TBMM Başkanlığında,
- İlaç Sanayii sektörü,

- Eczacılık Fakültelerinde veya çeşitli üniversitelerin farklı fakültele-rinde uygun alanlarda, akademik alanda yetişmek üzere çalışma olanaklarına sahiptirler.

2016 yılında eczacılık eğitimi yapan kurumlar

1. Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi,	1960,
2. İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi,	1962,
3. Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi,	1971,
4. Ege Üniversitesi Eczacılık Fakültesi,	1974,
5. Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi,	1982,
6. Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi,	1982,
7. Anadolu Üniversitesi Eczacılık Fakültesi,	1982,
8. Atatürk Üniversitesi Eczacılık Fakültesi,	1997,
9. Mersin Üniversitesi Eczacılık Fakültesi,	2000,
10. İnönü Üniversitesi Eczacılık Fakültesi,	2001,
11. Yeditepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi,	2001,
12. Erciyes Üniversitesi Mustafa Kılıçer Eczacılık Fakültesi	2003,
13. Karadeniz Teknik Üniversitesi Eczacılık Fakültesi	2003,
14. Yeni Yüzyıl Üniversitesi Eczacılık Fakültesi	2010
15. Bezm-i Alem Vakıf Üniversitesi Eczacılık Fakültesi	2010
16. İstanbul Medipol Üniversitesi Eczacılık Fakültesi	2010
17. Trakya Üniversitesi Eczacılık Fakültesi	2011
18. Yüzüncü yıl Üniversitesi Eczacılık Fakültesi	2011
19. Kemerburgaz Üniversitesi Eczacılık Fakültesi	2012

Dicle Üniversitesi,

Erzincan Üniversitesi

Cumhuriyet Üniversitesi

Biruni Üniversitesi

Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi

Acıbadem Üniversitesi

Bülent Ecevit Üniversitesi

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Doğu Akdeniz Üniversitesi

Yakındoğu Üniversitesi